

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2015/C 363/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2015/C 363/02 Cauza C-20/13: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 9 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Berlin – Germania) – Daniel Unland/Land Berlin [Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Articolul 2, articolul 3 alineatul (1) litera (c) și articolul 6 alineatul (1) — Discriminare directă pe motive de vârstă — Salariu de bază al judecătorilor — Sistem tranzitoriu — Reîncadrare și avansare ulterioară — Perpetuarea tratamentului diferențiat — Justificări] 2

2015/C 363/03 Cauza C-506/13 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 septembrie 2015 – Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE/Comisia Europeană (Recurs — Contract prin care se acordă o contribuție financiară comunitară în favoarea unui proiect în domeniul colaborării medicale — Decizie a Comisiei de a iniția recuperarea unei părți din avansurile plătite — Acțiune în anulare — Inadmisibilitate) 3

2015/C 363/04	Cauza C-511/13 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 septembrie 2015 – Philips Lighting Poland S. A., Philips Lighting BV/Consiliul Uniunii Europene, Hangzhou Duralamp Electronics Co. Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt), Osram GmbH, Comisia Europeană [Recurs — Dumping — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 4 alineatul (1), articolul 5 alineatul (4) și articolul 9 alineatul (1) — Regulamentul (CE) nr. 1205/2007 — Importuri de lămpi fluorescente compacte cu balast electronic integrat (CFL-i) originare din China, din Vietnam, din Pakistan și din Filipine — Prejudiciu cauzat industriei comunitare — Procent semnificativ din producția comunitară totală a produselor similare].	4
2015/C 363/05	Cauza C-569/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Förvaltningsrätten i Malmö – Suedia) – Bricmate AB/Tullverket [Trimitere preliminară — Politica comercială — Taxă antidumping instituită asupra importurilor de plăci de ceramică originare din China — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 917/2011 — Validitate — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 3 alineatele (2), (3), (5) și (6), articolul 17, articolul 20 alineatul (1) — Stabilirea prejudiciului și a legăturii de cauzalitate — Erori de fapt și erori vădite de apreciere — Obligația de diligență — Examinarea elementelor transmise de un importator reținut în eșantion — Obligația de motivare — Dreptul la apărare]	5
2015/C 363/06	Cauza C-687/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht München – Germania) – Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH/Hauptzollamt Regensburg [Trimitere preliminară — Dumping — Taxă antidumping instituită asupra importurilor de plăci de ceramică originare din China — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 917/2011 — Validitate — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 2 alineatul (7) litera (a) — Valoare normală — Stabilire pe baza prețului dintr-o țară terță cu economie de piață — Alegerea țării terțe adecvate — Obligația de diligență — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Eșantionare]	5
2015/C 363/07	Cauza C-4/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – Christophe Bohez/Ingrid Wiertz [Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 1 alineatul (2) și articolul 49 — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Materii excluse — Dreptul familiei — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Articolul 47 alineatul (1) — Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materia răspunderii părintești — Decizie privind dreptul de vizită prin care se impune o penalitate cu titlu cominatoriu — Executarea penalității cu titlu cominatoriu].	6
2015/C 363/08	Cauza C-36/14: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 10 septembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Polonă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Piața internă în sectorul gazelor naturale — Directiva 2009/73/CE — Intervenție a statului care constă în obligația de a aplica prețuri de furnizare aprobate de o autoritate națională — Măsură nelimitată în timp — Lipsa unui control periodic obligatoriu al caracterului necesar al acestei măsuri și al modalităților de aplicare a acesteia — Aplicare unui ansamblu nelimitat de beneficiari, fără a face distincție între clienți sau între situațiile individuale — Proportionalitate)	7
2015/C 363/09	Cauza C-44/14: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 septembrie 2015 – Regatul Spaniei/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene [Acțiune în anulare — Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 — Trecerea frontierelor externe — Sistemul Eurosur — Dezvoltarea dispozițiilor acquis-ului Schengen — Participare — Cooperare cu Irlanda și cu Regatul Unit — Validitate].	8

2015/C 363/10	Cauza C-47/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH, Ferho Frankfurt GmbH/Friedrich Leopold Freiherr Spies von Bülllesheim [Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 5 punctul 1 — Competență în materie contractuală — Articolul 5 punctul 3 — Competență în materie delictuală — Articolele 18-21 — Contract individual de muncă — Contract de director de societate — Încetare a contractului — Motive — Executare defectuoasă a mandatului și comportament ilicit — Acțiune în constatare și în despăgubire — Noțiunea „contract individual de muncă”]	8
2015/C 363/11	Cauzele conexe C-72/14 și C-197/14: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 9 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – X/Inspecteur van Rijksbelastingdienst (C-72/14), T. A. van Dijk/Staatssecretaris van Financiën (C-197/14) (Trimitere preliminară — Lucrători migranți — Securitate socială — Legislație aplicabilă — Navigatori de pe Rin — Certificatul E 101 — Forță probantă — Sesizarea Curții — Obligație de trimitere).	9
2015/C 363/12	Cauza C-81/14: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – Nannoka Vulcanus Industries BV/College van gedeputeerde staten van Gelderland (Trimitere preliminară — Directiva 1999/13/CE — Anexa II B — Poluare atmosferică — Compuși organici volatili — Reducerea emisiilor — Utilizarea solvenților organici în anumite activități și instalații — Obligații aplicabile instalațiilor existente — Prelungirea termenului)	10
2015/C 363/13	Cauza C-105/14: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Cuneo – Italia) – procedură penală împotriva lui Ivo Taricco și alții (Trimitere preliminară — Procedură penală privind infracțiuni în domeniul taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Articolul 325 TFUE — Legislație națională care prevede termene de prescripție absolute care pot conduce la nepedepsirea infracțiunilor — Atingere potențială adusă intereselor financiare ale Uniunii Europene — Obligația instanței naționale de a lăsa neaplicată orice dispoziție de drept intern care poate aduce atingere obligațiilor impuse statelor membre de dreptul Uniunii)	11
2015/C 363/14	Cauza C-106/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB)/Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie [Trimitere preliminară — Mediu și protecția sănătății umane — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (Regulamentul REACH) — Articolul 7 alineatul (2) și articolul 33 — Substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită din compoziția articolelor — Obligații de notificare și de informare — Calculul pragului de 0,1 % din greutate]	12
2015/C 363/15	Cauza C-151/14: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 10 septembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Letonia (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Notari — Condiție de cetățenie — Articolul 51 TFUE — Asocierea la exercitarea autorității publice).	13

2015/C 363/16	Cauza C-160/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 9 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Varas Cíveis de Lisboa – Portugalia) – João Filipe Ferreira da Silva e Brito și alții/Estado português (Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități — Noțiunea de transfer de unități — Obligația de a formula o cerere de decizie preliminară în temeiul articolului 267 al treilea paragraf TFUE — Pretinsă încălcare a dreptului Uniunii imputabilă unei instanțe naționale ale cărei decizii nu pot fi supuse niciunei căi de atac în dreptul intern — Legislație națională care condiționează dreptul la repararea prejudiciului suferit ca urmare a unei astfel de încălcări de anularea prealabilă a deciziei care a cauzat acest prejudiciu)	14
2015/C 363/17	Cauza C-240/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Korneuburg – Austria) – Eleonore Prüller-Frey/Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG [Trimitere preliminară — Răspunderea operatorilor de transport aerian în caz de accidente — Acțiune în despăgubire — Convenția de la Montreal — Regulamentul (CE) nr. 2027/97 — Zbor efectuat cu titlu gratuit de proprietarul unui imobil în scopul prezentării acestui imobil unui posibil cumpărător — Regulamentul (CE) nr. 864/2007 — Acțiune directă prevăzută de dreptul național împotriva asigurătorului de răspundere civilă]	15
2015/C 363/18	Cauza C-266/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Nacional – Spania) – Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.)/Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA [Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2003/88/CE — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Organizarea timpului de lucru — Articolul 2 punctul (1) — Noțiunea „timp de lucru” — Lucrători care nu au un loc de muncă fix sau obișnuit — Timp de deplasare între domiciliul lucrătorilor și locurile în care se află primul și ultimul client]	16
2015/C 363/19	Cauza C-363/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 septembrie 2015 – Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene (Acțiune în anulare — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Europol — Lista statelor terțe și a organizațiilor cu care Europol încheie acorduri — Determinarea temeiului juridic — Cadru juridic aplicabil ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona — Dispoziții tranzitorii — Temei juridic derivat — Distincție între acte legislative și măsuri de punere în aplicare — Consultarea Parlamentului — Inițiativă a unui stat membru sau a Comisiei) . . .	16
2015/C 363/20	Cauza C-408/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal du travail de Bruxelles – Belgia) – Aliny Wojciechowski/Office national des pensions (ONP) (Trimitere preliminară — Funcționar pensionar al Uniunii Europene care, anterior intrării sale în funcție, a exercitat o activitate salariată în statul membru în care este repartizat — Drept la pensie în temeiul sistemului național de pensii pentru lucrătorii salariați — Unitate de carieră — Refuz de plată a pensiei pentru limită de vârstă de lucrător salariat — Principiul cooperării loiale) . . .	17
2015/C 363/21	Cauza C-473/14: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Symvoulío tis Epikrateias – Grecia) – Dimos Kropias Attikis/Ypourgos Perivallontos, Energeias kai Klimatikis Allagis (Trimitere preliminară — Directiva 2001/42/CE — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Regimul de protecție al masivului muntos Ymittos — Procedură de modificare — Aplicabilitatea acestei directive — Planul director și programul de protecție a mediului în marea regiune Atena)	18
2015/C 363/22	Avizul 2/15: Cerere de aviz prezentată de Comisia Europeană în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE	18

2015/C 363/23	Cauza C-348/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 10 iulie 2015 – Stadt Wiener Neustadt	19
2015/C 363/24	Cauza C-400/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 23 iulie 2015 – Landkreis Potsdam-Mittelmark/Finanzamt Brandenburg	19
2015/C 363/25	Cauza C-417/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Austria) la 29 iulie 2015 – Wolfgang Schmidt/Christiane Schmidt	20
2015/C 363/26	Cauza C-424/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 31 iulie 2015 – Xabier Ormaetxea Garai și Bernardo Lorenzo Almendros/Administración del Estado	21
2015/C 363/27	Cauza C-434/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Spania) la 7 august 2015 – Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain, S.L.	21
2015/C 363/28	Cauza C-435/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 10 august 2015 – GROFA GmbH/Hauptzollamt Hannover	22
2015/C 363/29	Cauza C-448/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 19 august 2015 – Belgische Staat/Comm. V.A. Wereldhave Belgium și alții.	23
2015/C 363/30	Cauza C-453/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 24 august 2015 – Procedură penală împotriva A, B	24
2015/C 363/31	Cauza C-463/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 2 septembrie 2015 – Openbaar Ministerie/A.	25
2015/C 363/32	Cauza C-471/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 7 septembrie 2015 – Sjelle Autogenbrug I/S mod Skatteministeriet.	25

Tribunalul

2015/C 363/33	Cauza T-346/12: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2015 – Ungaria/Comisia [„Agricultură — Organizarea comună a piețelor — Sectorul fructelor și legumelor — Ajutor financiar național acordat organizațiilor de producători — Decizie de punere în aplicare a Comisiei privind rambursarea de către Uniune a ajutorului financiar național acordat de Ungaria organizațiilor sale de producători — Articolul 103e din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Articolul 97 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007”].	26
2015/C 363/34	Cauza T-472/12: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2015 – Novartis Europharm/Comisia [„Medicamente de uz uman — Autorizație de introducere pe piață pentru medicamentul generic Zoledronic acid Teva Pharma — Acid zoledronic — Perioadă de protecție normativă a datelor pentru medicamentele de referință Zometa și Aclasta, care conțin substanța activă acid zoledronic — Directiva 2001/83/CE — Regulamentul (CEE) nr. 2309/93 și Regulamentul (CE) nr. 726/2004 — Autorizație generală de introducere pe piață — Perioadă de protecție normativă a datelor”].	26
2015/C 363/35	Cauza T-483/12: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2015 – Nestlé Unternehmungen Deutschland/OAPI – Lotte (Reprezentarea unui koala) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de marcă comunitară figurativă reprezentând urși koala — Mărci naționale tridimensionale anterioară KOALA-BÄREN și figurativă anterioară KOALA — Utilizare serioasă a mărcii — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”].	27

2015/C 363/36	Cauza T-5/13: Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Iran Liquefied Natural Gas/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețare a fondurilor — Acțiune în anulare — Entitate infrastatală — Calitate procesuală activă — Interesul de a exercita acțiunea — Admisibilitate — Eroare de apreciere — Modularea efectelor în timp ale unei anulări”)	28
2015/C 363/37	Cauza T-67/13: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2015 – Novartis Europharm/Comisia [„Medicamente de uz uman — Autorizație de introducere pe piață pentru medicamentul generic Zoledronic acid Hospira — acid zoledronic — Perioadă de protecție normativă a datelor pentru medicamentele de referință Zometa și Aclasta, care conțin substanța activă acid zoledronic — Directiva 2001/83/CE — Regulamentul (CEE) nr. 2309/93 și Regulamentul (CE) nr. 726/2004 — Autorizație generală de introducere pe piață — Perioadă de protecție normativă a datelor”]	29
2015/C 363/38	Cauza T-158/13: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2015 – Iralco/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Eroare de apreciere”)	30
2015/C 363/39	Cauza T-387/13: Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/OAPI – Hautrive (COLOMBIANO HOUSE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative COLOMBIANO HOUSE — Indicația geografică protejată anterior Café de Colombia — Articolele 13 și 14 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	31
2015/C 363/40	Cauza T-395/13: Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Miettinen/Consiliul [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Aviz al serviciului juridic al Consiliului privind propunerile de directivă și de regulament ale Parlamentului European și Consiliului privind sancțiunile penale aplicabile utilizărilor abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulărilor pieței — Refuz parțial de acces — Excepție privind protecția avizelor juridice — Excepție referitoare la protecția procesului decizional”]	32
2015/C 363/41	Cauza T-420/13: Hotărârea Tribunalului din 14 septembrie 2015 – Brouillard/Curtea de Justiție („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedura de cerere de ofertă — Încheierea de contract-cadru — Traducere de texte juridice în franceză — Invitație de a prezenta o ofertă — Excluderea unui subcontractant propus — Capacitate profesională — Cerința unei pregătiri juridice complete — Recunoașterea diplomelor — Proporționalitate — Transparență”)	33
2015/C 363/42	Cauza T-691/13: Hotărârea Tribunalului din 17 septembrie 2015 – Ricoh Belgium/Consiliul („Contracte de achiziții publice de servicii și de bunuri — Procedură de cerere de ofertă — Imprimante multifuncționale alb/negru și servicii de întreținere — Respingerea ofertei unui ofertant — Obligația de motivare — Transparență”)	34
2015/C 363/43	Cauza T-710/13: Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Bundesverband Deutsche Tafel/OAPI – Tiertafel Deutschland (Tafel) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală Tafel — Motive absolute de refuz — Caracter distinctiv — Lipsa caracterului descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	35
2015/C 363/44	Cauza T-45/14: Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – HTTS și Bateni/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului — Înghețarea fondurilor — Criteriu privind furnizarea de servicii esențiale către IRISL sau către entități deținute sau controlate de aceasta sau care acționează în numele său — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere — Drept de proprietate — Libertatea de a desfășura o activitate comercială — Dreptul la respectarea vieții de familie — Proporționalitate”)	36

2015/C 363/45	Cauza T-231/14 P: Hotărârea Tribunalului din 16 septembrie 2015 – EMA/Drakeford („Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe durată determinată — Decizie de neprelungire — Articolul 8 primul paragraf din RAA — Recalificarea unui contract pe perioadă determinată ca fiind contract pe perioadă nedeterminată — Fond”)	37
2015/C 363/46	Cauza T-323/14: Hotărârea Tribunalului din 17 septembrie 2015 – Bankia/OAPI – Banco ActivoBank (Portugalia) (Bankia) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Bankia — Marcă națională verbală anterioară BANKY — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”].	38
2015/C 363/47	Cauza T-550/14: Hotărârea Tribunalului din 17 septembrie 2015 – Volkswagen/OAPI (COMPETITION) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale COMPETITION — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	38
2015/C 363/48	Cauza T-452/15: Acțiune introdusă la 10 august 2015 – Petrov și alții/Parlamentul European	39
2015/C 363/49	Cauza T-477/15: Acțiune introdusă la 20 august 2015 – European Dynamics Luxembourg și alții/ECHA	40
2015/C 363/50	Cauza T-492/15: Acțiune introdusă la 26 august 2015 – Deutsche Lufthansa/Comisia	41
2015/C 363/51	Cauza T-511/15: Acțiune introdusă la 28 august 2015 – Fontem Holdings 4/OAPI (BLU ECIGS)	42
2015/C 363/52	Cauza T-519/15: Acțiune introdusă la 4 septembrie 2015 – myToys.de/OAPI – Laboratorios Indas (myBaby)	42
2015/C 363/53	Cauza T-544/15: Acțiune introdusă la 21 septembrie 2015 – Terna/Comisia	43

Tribunalul Funcției Publice

2015/C 363/54	Cauza F-72/11: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 21 septembrie 2015 – Anagnostu și alții/Comisia [Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiile de promovare 2010 și 2011 — Coeficienți de multiplicare de referință — Articolul 6 alineatul (2) din statut — Măsuri de tranziție pentru perioada cuprinsă între 1 mai 2004 și 30 aprilie 2011 — Articolul 9 din anexa XIII la statut — Dispoziții generale de punere în aplicare a articolului 45 din statut — Stabilirea pragurilor de promovare — Neînscrisere pe lista funcționarilor promovați — Interes de a exercita acțiunea]	46
2015/C 363/55	Cauza F-20/14: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 22 septembrie 2015 – Barnett/CESE (Funcție publică — Pensie — Pensie pentru limită de vârstă — Pensionare anticipată fără reducerea drepturilor de pensie — DGA ale articolului 9 alineatul (2) din Anexa VIII la statut — Excepție de nelegalitate a DGA — Interesul serviciului — Definiție — Inexistență — Durata activității profesionale a solicitantului — Luarea în considerare a întregii cariere profesionale, atât în cadrul, cât și în afara instituțiilor Uniunii — Marja de apreciere a instituției — Legalitate)	47
2015/C 363/56	Cauza F-82/14: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 22 septembrie 2015 – Gloria/Comisia (Funcție publică — Concursuri generale — Concursul EPSO/AST/126/12 — Legătură de rudenie între un membru al juriului și un candidat — Conflict de interese — Articolul 27 din statut — Recrutarea funcționarilor cu cel mai înalt nivel de integritate — Decizie de excludere a candidatului din concurs)	47

2015/C 363/57	Cauza F-83/14: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 22 septembrie 2015 – Silvan/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Exercițiul de promovare 2013 — Decizie de a nu îl promova pe reclamant — Articolul 43 și articolul 45 alineatul (1) din statut — DGE a Comisiei — Excepție de nelegalitate — Compararea meritelor — Luare în considerare a rapoartelor de evaluare — Lipsa unor note exprimate în cifre sau a unor aprecieri analitice — Comentarii literale)	48
2015/C 363/58	Cauza F-92/14: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 24 septembrie 2015 – Weissenfels/Parlamentul (Funcție publică — Funcționari — Acțiune în despăgubire — Răspunderea extracontractuală a Uniunii — Conținutul unui e-mail trimis de administrație unui funcționar pensionat — Atingere adusă onoarei reclamantului — Lipsă — Transmiterea de către agenții care reprezintă instituția a unor date cu caracter personal ale reclamantului către avocatul său în cadrul unei proceduri în fața Tribunalului — Încălcarea a Regulamentului nr. 45/2001 — Afirmații false referitoare la fapte)	49
2015/C 363/59	Cauza F-71/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 21 septembrie 2015 – De Simone/ECDC	49

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2015/C 363/01)

Ultima publicație

JO C 354, 26.10.2015

Publicații anterioare

JO C 346, 19.10.2015

JO C 337, 12.10.2015

JO C 328, 5.10.2015

JO C 320, 28.9.2015

JO C 311, 21.9.2015

JO C 302, 14.9.2015

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 9 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgericht Berlin – Germania) – Daniel Unland/Land Berlin**

(Cauza C-20/13) ⁽¹⁾

**[Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament în ceea ce
privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Articolul 2, articolul 3 alineatul (1) litera (c)
și articolul 6 alineatul (1) — Discriminare directă pe motive de vârstă — Salariu de bază al
judecătorilor — Sistem tranzitoriu — Reîncadrare și avansare ulterioară — Perpetuarea tratamentului
diferențiat — Justificări]**

(2015/C 363/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamant: Daniel Unland

Pârât: Land Berlin

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretat în sensul că condițiile de remunerare a judecătorilor intră în domeniul de aplicare al acestei directive.
- 2) Articolul 2 și articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78 trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia salariul de bază al unui judecător se stabilește, la momentul recrutării sale, numai în funcție de vârsta acestui judecător.
- 3) Articolul 2 și articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78 trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care definește, în cadrul unui nou sistem de remunerare, modalitățile de reîncadrare a judecătorilor deja titularizați și care prevede că treapta salarială în care aceștia vor fi încadrați este determinată numai pe baza cuantumului salariului de bază pe care îl primeau sub imperiul sistemului de remunerare anterior, în condițiile în care acesta se baza pe o discriminare întemeiată de vârsta judecătorului, în măsura în care tratamentul diferențiat pe care îl implică această legislație poate fi justificat prin obiectivul de protecție a drepturilor dobândite.

- 4) *Articolul 2 și articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78 trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care definește, în cadrul unui nou sistem de remunerare, modalitățile de avansare a judecătorilor deja titularizați și care prevede că, începând cu o anumită treaptă, judecătorii care împliniseră o anumită vârstă la data de referință stabilită pentru trecerea la noul sistem beneficiază de un ritm de creștere a remunerației mai rapid decât cel prevăzut pentru judecătorii care erau mai tineri la data de referință stabilită pentru trecerea la noul sistem, în măsura în care tratamentul diferențiat pe care l-ar implica această legislație poate fi justificat din perspectiva articolului 6 alineatul (1) din această directivă.*
- 5) *În împrejurări precum cele care privesc cauza principală, dreptul Uniunii nu impune să se acorde retroactiv judecătorilor discriminați o sumă echivalentă cu diferența dintre remunerația încasată efectiv și cea corespunzătoare treptei celei mai înalte a gradului lor.*

Revine instanței de trimitere obligația să verifice dacă sunt întrunite toate condițiile prevăzute de jurisprudența Curții pentru a se putea angaja răspunderea Republicii Federale Germania în temeiul dreptului Uniunii.

- 6) *Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei norme naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede obligația judecătorilor naționali de a invoca un drept la prestații în numerar care nu decurg în mod direct din lege într-un termen relativ scurt, și anume înainte de sfârșitul exercițiului bugetar în curs, dacă această normă nu aduce atingere nici principiului echivalenței, nici principiului efectivității. Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica îndeplinirea acestor condiții în cauza principală.*

⁽¹⁾ JO C 86, 23.3.2013.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 septembrie 2015 – Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE/Comisia Europeană

(Cauza C-506/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Contract prin care se acordă o contribuție financiară comunitară în favoarea unui proiect în domeniul colaborării medicale — Decizie a Comisiei de a iniția recuperarea unei părți din avansurile plătite — Acțiune în anulare — Inadmisibilitate)

(2015/C 363/03)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE (reprezentant: E. Tzannini, dikigoros)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Lejeune, agent, E. Petritsi, dikigoros)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 septembrie 2015 – Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV/Consiliul Uniunii Europene, Hangzhou Duralamp Electronics Co. Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt), Osram GmbH, Comisia Europeană

(Cauza C-511/13 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Dumping — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 4 alineatul (1), articolul 5 alineatul (4) și articolul 9 alineatul (1) — Regulamentul (CE) nr. 1205/2007 — Importuri de lămpi fluorescente compacte cu balast electronic integrat (CFL-i) originare din China, din Vietnam, din Pakistan și din Filipine — Prejudiciu cauzat industriei comunitare — Procent semnificativ din producția comunitară totală a produselor similare]

(2015/C 363/04)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV (reprezențanți: L. Catrain González, abogada, E. Wright, barrister)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: S. Boelaert, agent, asistat de S. Gubel, avocat și de B. O'Connor, solicitor), Hangzhou Duralamp Electronics Co. Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.), Osram GmbH (reprezențanți: R. Bierwagen și C. Hipp, Rechtsanwälte), Comisia Europeană (reprezențanți: L. Armatî și J.-F. Brakeland, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Philips Lighting Poland S.A. și Philips Lighting BV suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene și de Osram GmbH.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 352, 30.11.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Förvaltningsrätten i Malmö – Suedia) – Bricmate AB/Tullverket

(Cauza C-569/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Politica comercială — Taxă antidumping instituită asupra importurilor de plăci de ceramică originare din China — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 917/2011 — Validitate — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 3 alineatele (2), (3), (5) și (6), articolul 17, articolul 20 alineatul (1) — Stabilirea prejudiciului și a legăturii de cauzalitate — Erori de fapt și erori vădite de apreciere — Obligația de diligență — Examinarea elementelor transmise de un importator reținut în eșantion — Obligația de motivare — Dreptul la apărare]

(2015/C 363/05)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Förvaltningsrätten i Malmö

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bricmate AB

Pârâtă: Tullverket

Dispozitivul

Examinarea întrebării preliminare nu a relevat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 917/2011 al Consiliului din 12 septembrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de plăci de ceramică originare din Republica Populară Chineză.

⁽¹⁾ JO C 15, 18.1.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht München – Germania) – Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH/Hauptzollamt Regensburg

(Cauza C-687/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Dumping — Taxă antidumping instituită asupra importurilor de plăci de ceramică originare din China — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 917/2011 — Validitate — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 2 alineatul (7) litera (a) — Valoare normală — Stabilire pe baza prețului dintr-o țară terță cu economie de piață — Alegerea țării terțe adecvate — Obligația de diligență — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Eșantionare]

(2015/C 363/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH

Pârât: Hauptzollamt Regensburg

Dispozitivul

Examinarea întrebării preliminare nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului de executare (UE) nr. 917/2011 al Consiliului din 12 septembrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de plăci de ceramică originare din Republica Populară Chineză.

(¹) JO C 78, 15.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – Christophe Bohez/Ingrid Wiertz

(Cauza C-4/14) (¹)

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 1 alineatul (2) și articolul 49 — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Materii excluse — Dreptul familiei — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Articolul 47 alineatul (1) — Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materia răspunderii părintești — Decizie privind dreptul de vizită prin care se impune o penalitate cu titlu cominatoriu — Executarea penalității cu titlu cominatoriu]

(2015/C 363/07)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamant: Christophe Bohez

Pârâtă: Ingrid Wiertz

Dispozitivul

1) Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că acest regulament nu se aplică în privința executării într-un stat membru a unei penalități cu titlu cominatoriu dispuse printr-o hotărâre judecătorească pronunțată într-un alt stat membru privind încredințarea și dreptul de vizită în scopul de a asigura respectarea acestui drept de vizită de către titularul dreptului de încredințare.

- 2) Recuperarea unei penalități cu titlu cominatoriu, dispusă de instanța din statul membru de origine care s-a pronunțat pe fond cu privire la dreptul de vizită în scopul de a asigura eficiența acestui drept, are același regim de executare precum decizia privind dreptul de vizită pe care îl garantează respectiva penalitate și, în acest temei, respectiva penalitate trebuie să fie declarată executorie potrivit normelor definite de Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000.
- 3) În cadrul Regulamentului nr. 2201/2003, hotărârile judecătorești străine prin care se dispune plata unei penalități cu titlu cominatoriu sunt executorii în statul membru solicitat numai dacă suma ce urmează să fie plătită a fost stabilită în mod definitiv de instanțele din statul membru de origine.

(¹) JO C 71, 8.3.2014.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 10 septembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Polonă
(Cauza C-36/14) (¹)**

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Piața internă în sectorul gazelor naturale — Directiva 2009/73/CE — Intervenție a statului care constă în obligația de a aplica prețuri de furnizare aprobate de o autoritate națională — Măsură nelimitată în timp — Lipsa unui control periodic obligatoriu al caracterului necesar al acestei măsuri și al modalităților de aplicare a acesteia — Aplicare unui ansamblu nelimitat de beneficiari, fără a face distincție între clienți sau între situațiile individuale — Proporționalitate)

(2015/C 363/08)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: K. Herrmann și M. Patakia, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Dispozitivul

- 1) Prin aplicarea unui regim de intervenție a statului care constă în obligația, pentru întreprinderile din sectorul energiei, de a practica prețuri de furnizare a gazelor naturale autorizate de președintele Urząd Regulacji Energetyki (Oficiul de reglementare a energiei), care nu este limitată în timp și cu privire la care dreptul național nu impune administrației să reexamineze periodic necesitatea și modalitățile de aplicare în sectorul gazelor, în funcție de evoluția acestuia, și care se caracterizează prin aplicarea sa unui cerc nedefinit de beneficiari sau de clienți, fără a face distincție între clienți sau în funcție de situația lor în cadrul diferitor categorii de clienți, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor articolului 3 alineatul (1) coroborat cu articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE.

2) *Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 85, 22.3.2014.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 septembrie 2015 – Regatul Spaniei/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-44/14) ⁽¹⁾

[Acțiune în anulare — Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 — Trecerea frontierelor externe — Sistemul Eurosur — Dezvoltarea dispozițiilor acquis-ului Schengen — Participare — Cooperare cu Irlanda și cu Regatul Unit — Validitate]

(2015/C 363/09)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González, agent)

Pârâți: Parlamentul European (reprezențanți: D. Moore, S. Alonso de Leon și A. Pospíšilová Padowska, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: M. Chavier, F. Florindo Gijón, M.-M. Joséphidès și P. Plaza García, agenți)

Interveniente în susținerea pârâților: Irlanda (reprezențanți: E. Creedon, G. Hodge și A. Joyce, agenți, asistați de G. Gilmore, barrister), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezențanți: L. Christie, agent, asistat de J. Holmes, barrister), Comisia Europeană (reprezențanți: J. Baquero Cruz și G. Wils, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.*
- 3) *Irlanda, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 71, 8.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH, Ferho Frankfurt GmbH/Friedrich Leopold Freiherr Spies von Büllenheim

(Cauza C-47/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 5 punctul 1 — Competență în materie contractuală — Articolul 5 punctul 3 — Competență în materie delictuală — Articolele 18-21 — Contract individual de muncă — Contract de director de societate — Încetare a contractului — Motive — Executare defectuoasă a mandatului și comportament ilicit — Acțiune în constatare și în despăgubire — Noțiunea „contract individual de muncă”]

(2015/C 363/10)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamante: Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH, Ferho Frankfurt GmbH

Pârât: Friedrich Leopold Freiherr Spies von Büllenheim

Dispozitivul

- 1) Dispozițiile secțiunii 5 din capitolul II (articolele 18-21) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretate în sensul că, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care o societate cheamă în judecată o persoană care a exercitat funcțiile de director și de administrator al acestei societăți în scopul de a se constata fapte culpabile comise de persoana respectivă în exercitarea funcțiilor și de a obține o despăgubire pentru acestea, se opun aplicării articolului 5 punctele 1 și 3 din acest regulament cu condiția ca persoana menționată, în calitate de director și de administrator, să fi îndeplinit o anumită perioadă, pentru societatea respectivă și sub îndrumarea acesteia, prestații în schimbul cărora primea o remunerație, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 2) Articolul 5 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că acțiunea formulată de o societate împotriva fostului său administrator din cauza unei pretense neîndepliniri a obligațiilor care îi incumbă conform dreptului societăților intră sub incidența noțiunii „materie contractuală”. În lipsa unei prevederi derogatorii în statutele societății sau în orice alt document, revine instanței de trimitere sarcina de a determina locul în care administratorul și-a desfășurat în mod efectiv și preponderent activitățile în cadrul executării contractului, cu condiția ca prestarea serviciilor în locul respectiv să nu fie contrară voinței părților astfel cum aceasta rezultă din acordurile încheiate între ele.
- 3) În împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, în care o societate îl cheamă în judecată pe fostul său administrator din cauza unui pretins comportament ilicit, articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că această acțiune intră sub incidența materiei delictuale atunci când comportamentul reproșat nu poate fi considerat drept o neîndeplinire a obligațiilor care incumbă administratorului conform dreptului societăților, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere. Revine acesteia sarcina de a identifica, pe baza împrejurărilor de fapt ale cauzei, factorul de legătură cel mai strâns cu locul evenimentului cauzator care se află la originea prejudiciului și cu locul materializării acestuia.

⁽¹⁾ JO C 102, 7.4.2014.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 9 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – X/Inspecteur van Rijksbelastingdienst (C-72/14), T. A. van Dijk/Staatssecretaris van Financiën (C-197/14)

(Cauzele conexate C-72/14 și C-197/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Lucrători migranți — Securitate socială — Legislație aplicabilă — Navigatori de pe Rin — Certificatul E 101 — Forță probantă — Sesizarea Curții — Obligație de trimitere)

(2015/C 363/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamanți: X (C-72/14), T. A. van Dijk (C-197/14)

Pârâți: Inspecteur van Rijksbelastingdienst (C-72/14), Staatssecretaris van Financiën (C-197/14)

Dispozitivul

- 1) *Articolul 7 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, precum și articolele 10c-11a și articolele 12a și 12b din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a modalităților de aplicare a Regulamentului nr. 1408/71, în versiunea lor modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum au fost modificate prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005, trebuie interpretate în sensul că un certificat eliberat de instituția competentă a unui stat membru, sub forma unui certificat E 101, pentru a atesta că un lucrător este supus legislației sociale a acestui stat membru, cu toate că respectivul lucrător intră în domeniul de aplicare al Acordului cu privire la securitatea socială a navigatorilor de pe Rin, adoptat de Conferința guvernamentală însărcinată cu revizuirea Acordului din 13 februarie 1961 cu privire la securitatea socială a navigatorilor de pe Rin, semnat la Geneva la 30 noiembrie 1979, nu este obligatoriu pentru instituțiile din alte state membre. Faptul că instituția emitentă nu avea intenția de a elibera un veritabil certificat E 101, ci a utilizat formularul-tip al acestui certificat din rațiuni administrative nu este relevant în această privință.*
- 2) *Articolul 267 al treilea paragraf TFUE trebuie interpretat în sensul că o instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern precum instanța de trimitere nu este obligată să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru simplul motiv că, într-o cauză asemănătoare cu cea cu care este sesizată și privind exact aceeași problematică, o instanță națională de rang inferior a adresat o întrebare preliminară Curții de Justiție a Uniunii Europene și nici să aștepte răspunsul dat la această întrebare.*

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.
JO C 223, 14.7.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – Nannoka Vulcanus Industries BV/College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Cauza C-81/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 1999/13/CE — Anexa II B — Poluare atmosferică — Compuși organici volatili — Reducerea emisiilor — Utilizarea solvenților organici în anumite activități și instalații — Obligații aplicabile instalațiilor existente — Prelungirea termenului)

(2015/C 363/12)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Nannoka Vulcanus Industries BV

Pârât: College van gedeputeerde staten van Gelderland

Dispozitivul

- 1) Anexa II B la Directiva 1999/13/CE a Consiliului din 11 martie 1999 privind reducerea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite activități și instalații trebuie interpretată în sensul că prelungirea termenului pe care o prevede la punctul 2 primul paragraf litera (i) poate fi acordată operatorului unei „instalații”, în sensul articolului 2 punctul 1 din directiva menționată, în vederea punerii în aplicare a sistemului său de reducere a emisiilor de compuși organici volatili, în cazul în care sunt încă în curs de sintetizare substituenți fără solvenți sau cu conținut redus de solvenți, chiar și în condițiile în care se poate presupune pentru această instalație un conținut constant în materie uscată al produsului, iar acest conținut se poate utiliza în vederea definirii punctului de referință pentru reducerea emisiilor.
- 2) Punctul 2 primul paragraf litera (i) din anexa II B la Directiva 1999/13 trebuie interpretat în sensul că o prelungire a termenului în vederea punerii în aplicare a unui sistem de reducere a emisiilor de compuși organici volatili impune o autorizare din partea autorităților competente, care presupune o cerere prealabilă din partea operatorului în cauză. Pentru a stabili dacă o prelungire a termenului trebuie să fie acordată unui operator în vederea punerii în aplicare a unui sistem de reducere a emisiilor de compuși organici volatili și pentru a stabili durata prelungirii de termen eventual acordate, revine acestor autorități competente, în cadrul marjei de apreciere de care dispun, obligația de a verifica, printre altele, că sunt efectiv în curs de sintetizare substituenți apti pentru a fi utilizați în instalațiile în discuție și pentru a diminua emisiile de compuși organici volatili, că lucrările în curs, având în vedere elementele furnizate, sunt în măsură să conducă la elaborarea unor astfel de substituenți și că nu există o măsură alternativă care poate să genereze, cu un cost mai mic, reduceri similare de emisii, chiar mai importante, și în special că nu sunt deja disponibili alți substituenți. În plus, trebuie să se țină seama de raportul dintre reducerile de emisii pe care le vor permite substituenții, precum și costul acestor substituenți, pe de o parte, și emisiile suplimentare generate de prelungirea termenului, precum și costul unor eventuale măsuri alternative, pe de altă parte. Durata prelungirii de termen nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru sintetizarea substituenților. Acest aspect trebuie să fie apreciat având în vedere ansamblul elementelor pertinente și în special importanța emisiilor suplimentare generate de prelungirea termenului și costul unor eventuale măsuri alternative în raport cu importanța reducerilor de emisii pe care le vor permite substituenții în curs de sintetizare și costul acestor substituenți.

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Cuneo – Italia) – procedură penală împotriva lui Ivo Taricco și alții

(Cauza C-105/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Procedură penală privind infracțiuni în domeniul taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Articolul 325 TFUE — Legislație națională care prevede termene de prescripție absolute care pot conduce la nepedepsirea infracțiunilor — Atingere potențială adusă intereselor financiare ale Uniunii Europene — Obligația instanței naționale de a lăsa neaplicată orice dispoziție de drept intern care poate aduce atingere obligațiilor impuse statelor membre de dreptul Uniunii)

(2015/C 363/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Cuneo

Părțile din procedura principală

Ivo Taricco, Ezio Filippi, Isabella Leonetti, Nicola Spagnolo, Davide Salvoni, Flavio Spaccavento, Goranco Anakiev

Dispozitivul

- 1) O reglementare națională în domeniul prescripției răspunderii penale precum cea prevăzută la articolul 160 ultimul paragraf din Codul penal, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005, coroborat cu articolul 161 din acest cod, care prevedea, la data faptelor din litigiul principal, că actul de întrerupere care intervine în cadrul proceselor penale privind fraude grave în materia taxei pe valoarea adăugată are ca efect prelungirea termenului de prescripție cu doar o pătrime din durata sa inițială, poate aduce atingere obligațiilor impuse statelor membre prin articolul 325 alineatele (1) și (2) TFUE în ipoteza în care această reglementare națională ar împiedica aplicarea unor sancțiuni efective și disuasive într-un număr considerabil de cazuri de fraudă gravă aducând atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene sau ar prevedea termene de prescripție mai lungi pentru cazurile de fraudă aducând atingere intereselor financiare ale statului membru vizat decât pentru cazurile de fraudă aducând atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, aspect a cărui verificare este de competența instanței naționale. Revine instanței naționale sarcina de a asigura efectul deplin al articolului 325 alineatele (1) și (2) TFUE, lăsând, dacă este necesar, neaplicate dispozițiile de drept național care ar avea ca efect împiedicarea statului membru vizat să respecte obligațiile care îi sunt impuse la articolul 325 alineatele (1) și (2) TFUE.
- 2) Un regim de prescripție aplicabil unor infracțiuni comise în materia taxei pe valoarea adăugată precum cel prevăzut la articolul 160 ultimul paragraf din Codul penal, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005, coroborat cu articolul 161 din acest cod, nu poate fi apreciat în lumina articolelor 101 TFUE, 107 TFUE și 119 TFUE.

⁽¹⁾ JO C 194, 24.6.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB)/Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

(Cauza C-106/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Mediu și protecția sănătății umane — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (Regulamentul REACH) — Articolul 7 alineatul (2) și articolul 33 — Substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită din compoziția articolelor — Obligații de notificare și de informare — Calculul pragului de 0,1 % din greutate]

(2015/C 363/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB)

Pârât: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Dispozitivul

- 1) Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 366/2011 al Comisiei din 14 aprilie 2011, trebuie interpretat în sensul că, în scopul aplicării acestei dispoziții, fabricantului îi revine sarcina de a determina dacă o substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită identificată în conformitate cu articolul 59 alineatul (1) din acest regulament, cu modificările ulterioare, este prezentă într-o concentrație de peste 0,1 % din greutatea oricărui articol pe care îl produce, iar importatorului unui produs alcătuit din mai multe articole îi revine sarcina de a determina, pentru fiecare articol, dacă o astfel de substanță este prezentă într-o concentrație de peste 0,1 % din greutatea acestui articol.
- 2) Articolul 33 din Regulamentul nr. 1907/2006, cu modificările ulterioare, trebuie interpretat în sensul că, în scopul aplicării acestei dispoziții, furnizorul unui produs, alcătuit din unul sau din mai multe articole care conțin o substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită identificată potrivit articolului 59 alineatul (1) din acest regulament într-o concentrație de peste 0,1 % din greutate pentru fiecare articol, îi revine obligația de a informa beneficiarul și, la cerere, consumatorul cu privire la prezența acestei substanțe, comunicându-le, cel puțin, denumirea substanței în cauză.

(¹) JO C 142, 12.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 10 septembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Letonia

(Cauza C-151/14) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire —
Notari — Condiție de cetățenie — Articolul 51 TFUE — Asocierea la exercitarea autorității publice)

(2015/C 363/15)

Limba de procedură: letona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: I. Rubene și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Letonia (reprezentanți: D. Pelše, I. Kalniņš și K. Freimanis, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek și J. Vlácil, agenți), Ungaria (reprezentanți: M. Tátrai și M. Fehér, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar, Republica Letonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 TFUE.
- 2) Obligă Republica Letonia la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Cehă suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 4) Ungaria suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 159, 26.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 9 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Varas Cíveis de Lisboa – Portugalia) – João Filipe Ferreira da Silva e Brito și alții/Estado português

(Cauza C-160/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități — Noțiunea de transfer de unități — Obligația de a formula o cerere de decizie preliminară în temeiul articolului 267 al treilea paragraf TFUE — Pretinsă încălcare a dreptului Uniunii imputabilă unei instanțe naționale ale cărei decizii nu pot fi supuse niciunei căi de atac în dreptul intern — Legislație națională care condiționează dreptul la repararea prejudiciului suferit ca urmare a unei astfel de încălcări de anularea prealabilă a deciziei care a cauzat acest prejudiciu)

(2015/C 363/16)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Varas Cíveis de Lisboa

Părțile din procedura principală

Reclamanți: João Filipe Ferreira da Silva e Brito și alții

Pârât: Estado português

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie interpretat în sensul că noțiunea „transfer de unități” include o situație în care o întreprindere care își desfășoară activitatea pe piața curselor charter este dizolvată de acționarul său majoritar, care, la rândul său, este o întreprindere de transport aerian, și în care, în continuare, aceasta din urmă se substituie întreprinderii dizolvate prin preluarea contractelor de leasing de avioane și a contractelor în curs de executare pentru curse charter, desfășoară activități desfășurate anterior de întreprinderea dizolvată, reintegrează anumiți lucrători până atunci detașați la această întreprindere și îi încadrează în funcții identice cu cele desfășurate anterior și preia echipamente de dimensiuni mici de la respectiva întreprindere.
- 2) Articolul 267 al treilea paragraf TFUE trebuie interpretat în sensul că o instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern are obligația de a sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de decizie preliminară privind interpretarea noțiunii „transfer de unități”, în sensul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 2001/23, în împrejurări cum sunt cele în discuție în litigiul principal, marcate atât de decizii divergente ale unor instanțe judecătorești inferioare în ceea ce privește interpretarea acestei noțiuni, cât și de dificultăți de interpretare recurente ale acesteia în diferitele state membre.
- 3) Dreptul Uniunii și în special principiile enunțate de Curte în materie de răspundere a statului pentru prejudiciile cauzate particularilor printr-o încălcare a dreptului Uniunii săvârșită de o instanță națională ale cărei decizii nu pot fi supuse niciunei căi de atac în dreptul intern trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale care impune, drept condiție prealabilă, anularea deciziei cauzatoare de prejudicii pronunțate de această instanță, în condițiile în care o astfel de anulare este, în practică, exclusă.

⁽¹⁾ JO C 175, 10.6.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Korneuburg – Austria) – Eleonore Prüller-Frey/Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

(Cauza C-240/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Răspunderea operatorilor de transport aerian în caz de accidente — Acțiune în despăgubire — Convenția de la Montreal — Regulamentul (CE) nr. 2027/97 — Zbor efectuat cu titlu gratuit de proprietarul unui imobil în scopul prezentării acestui imobil unui posibil cumpărător — Regulamentul (CE) nr. 864/2007 — Acțiune directă prevăzută de dreptul național împotriva asigurătorului de răspundere civilă]

(2015/C 363/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Korneuburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Eleonore Prüller-Frey

Pârâți: Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (1) literele (a) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 2027/97 al Consiliului din 9 octombrie 1997 privind răspunderea operatorilor de transport aerian privind transportul aerian al pasagerilor și al bagajelor acestora, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 889/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 mai 2002, și articolul 1 alineatul (1) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montreal la 28 mai 1999 și aprobată în numele Uniunii Europene prin Decizia 2001/539/CE a Consiliului din 5 aprilie 2001, trebuie interpretate în sensul că se opun examinării în temeiul articolului 17 din această convenție a cererii de despăgubiri formulate de o persoană care, în timp ce se afla la bordul unei aeronave care a avut ca loc de decolare și de aterizare același loc situat pe teritoriul unui stat membru și era transportată în mod gratuit pentru un zbor de observare aeriană a unui imobil în cadrul unui proiect de tranzație imobiliară cu pilotul acestei aeronave, a suferit vătămări corporale ca urmare a prăbușirii aeronavei menționate.
- 2) Articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale („Roma II”) trebuie interpretat în sensul că permite, într-o situație precum cea din litigiul principal, exercitarea de către o persoană care a suferit un prejudiciu a unei acțiuni directe împotriva asigurătorului persoanei răspunzătoare pentru acordarea despăgubirilor, atunci când o astfel de acțiune este prevăzută de legea aplicabilă obligației necontractuale, independent de cele prevăzute de legea aplicabilă contractului de asigurare aleasă de părțile la acest contract.

⁽¹⁾ JO C 261, 11.8.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Nacional – Spania) – Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.)/Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA

(Cauza C-266/14) ⁽¹⁾

[*Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2003/88/CE — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Organizarea timpului de lucru — Articolul 2 punctul (1) — Noțiunea „timp de lucru” — Lucrători care nu au un loc de muncă fix sau obișnuit — Timp de deplasare între domiciliul lucrătorilor și locurile în care se află primul și ultimul client*]

(2015/C 363/18)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Nacional

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.)

Pârâte: Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA

Dispozitivul

Articolul 2 punctul 1 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, în care lucrătorii nu au un loc de muncă fix sau obișnuit, timpul de deplasare pe care acești lucrători îl consacră deplasărilor zilnice de la domiciliu la locurile în care se află primul și, respectiv, ultimul client desemnați de angajator constituie „timp de lucru” în sensul acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 282, 25.8.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 septembrie 2015 – Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-363/14) ⁽¹⁾

[*Acțiune în anulare — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Europol — Lista statelor terțe și a organizațiilor cu care Europol încheie acorduri — Determinarea temeiului juridic — Cadru juridic aplicabil ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona — Dispoziții tranzitorii — Temei juridic derivat — Distincție între acte legislative și măsuri de punere în aplicare — Consultarea Parlamentului — Inițiativă a unui stat membru sau a Comisiei*]

(2015/C 363/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Parlamentul European (reprezentați: F. Drexler, A. Caiola și M. Pencheva, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentați: E. Sitbon, K. Pleśniak și K. Michoel, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Republica Cehă (reprezentați: M. Smolek, J. Vlácil și J. Škeřík, agenți), Ungaria (reprezentați: M. Z. Fehér, G. Szima și M. Bóra, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Parlamentul European la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Cehă și Ungaria suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 329, 22.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal du travail de Bruxelles – Belgia) – Aliny Wojciechowski/Office national des pensions (ONP)

(Cauza C-408/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Funcționar pensionar al Uniunii Europene care, anterior intrării sale în funcție, a exercitat o activitate salariată în statul membru în care este repartizat — Drept la pensie în temeiul sistemului național de pensii pentru lucrătorii salariați — Unitate de carieră — Refuz de plată a pensiei pentru limită de vârstă de lucrător salariat — Principiul cooperării loiale)

(2015/C 363/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Aliny Wojciechowski

Pârât: Office national des pensions (ONP)

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (3) TUE coroborat cu Statutul funcționarilor Uniunii Europene, instituit prin Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 privind Statutul funcționarilor Comunităților Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai acestor Comunități, precum și de instituire a unor măsuri speciale aplicabile temporar funcționarilor Comisiei, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1080/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, care poate să determine reducerea sau refuzul acordării pensiei pentru limită de vârstă care ar fi datorată unui lucrător salariat, cetățean al statului membru respectiv, în temeiul prestațiilor pe care le-a efectuat potrivit legislației aceluiași stat membru, în cazul în care totalul anilor de carieră efectuați de acest lucrător în calitate de salariat în statul membru menționat și în calitate de funcționar al Uniunii Europene repartizat în același stat membru depășește unitatea de carieră de 45 de ani la care se referă reglementarea menționată, în măsura în care, ca urmare a metodei de calcul al fracțiunii care exprimă ponderea pensiei suportate de Uniune, o astfel de reducere este mai importantă decât cea care ar fi fost aplicată dacă întreaga carieră a lucrătorului menționat ar fi fost efectuată în calitate de salariat în statul membru în discuție.

⁽¹⁾ JO C 421, 24.11.2014.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Symvoulio tis Epikrateias – Grecia) – Dimos Kropias Attikis/Ypourgos Perivallontos, Energeias kai Klimatikis Allagis

(Cauza C-473/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2001/42/CE — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Regimul de protecție al masivului muntos Ymittos — Procedură de modificare — Aplicabilitatea acestei directive — Planul director și programul de protecție a mediului în marea regiune Atena)

(2015/C 363/21)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Dimos Kropias Attikis

Pârât: Ypourgos Perivallontos, Energeias kai Klimatikis Allagis

Dispozitivul

Articolul 2 litera (a) și articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului trebuie interpretate în sensul că adoptarea unui act care conține un plan sau un program privind amenajarea teritoriului și utilizarea terenurilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2001/42, care modifică un plan sau un program preexistent, nu poate fi scutită de obligația efectuării unei evaluări ecologice în temeiul acestei directive pentru motivul că actul menționat urmărește să clarifice și să pună în aplicare un plan director instituit printr-un act ierarhic superior care nu a făcut el însuși obiectul unei astfel de evaluări ecologice.

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015.

Cerere de aviz prezentată de Comisia Europeană în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE

(Avizul 2/15)

(2015/C 363/22)

Limba de procedură: toate limbile oficiale

Solicitant

Comisia Europeană (reprezentanți: U. Wölker, B. De Meester, M. Kocjan, R. Vidal Puig, în calitate de agenți)

Întrebarea adresată Curții

Dispune Uniunea de competența necesară să semneze și să încheie singură acordul de liber schimb cu Singapore? Mai precis,

- ce dispoziții ale acordului țin de competența exclusivă a Uniunii?
- ce dispoziții ale acordului țin de competența partajată a Uniunii? și
- există dispoziții ale acordului care țin de competența exclusivă a statelor membre?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 10 iulie 2015 – Stadt Wiener Neustadt**(Cauza C-348/15)**

(2015/C 363/23)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală*Recurentă:* Stadt Wiener Neustadt*Intervenientă:* A.S.A. Abfall Service AG*Autoritate pârâtă:* Niederösterreichische Landesregierung**Întrebarea preliminară**

Dreptul Uniunii, în special Directiva 2011/92/UE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, în special articolul 1 alineatul (4), respectiv Directiva 85/337/CEE⁽²⁾ a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, în special articolul 1 alineatul (5), se opune unei dispoziții naționale potrivit căreia proiectele care erau supuse obligației de evaluare a efectelor asupra mediului, dar care nu dispuneau de o autorizație în temeiul Legii naționale privind evaluarea efectelor asupra mediului (Umweltverträglichkeitsprüfungsgesetz, denumită în continuare „UVP-G 2000”), ci numai de autorizații acordate în temeiul unor legi sectoriale specifice (de exemplu, al Legii privind gestionarea deșeurilor, Abfallwirtschaftsgesetz), care, la 19 august 2009 (data intrării în vigoare a versiunii revizuite a UVP-G 2009) nu mai puteau fi anulate, din cauza expirării termenului de trei ani prevăzut în legislația națională (articolul 3 alineatul 6 din UVP-G 2000) sunt considerate ca fiind autorizate în temeiul UVP-G 2000 sau o asemenea reglementare este conformă cu principiile securității juridice și protecției încrederii legitime consacrate de dreptul Uniunii?

⁽¹⁾ JO 2012, L 26, p. 1.

⁽²⁾ JO L 175, p. 40, Ediție specială 15/vol. 1, p. 174.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 23 iulie 2015 – Landkreis Potsdam-Mittelmark/Finanzamt Brandenburg**(Cauza C-400/15)**

(2015/C 363/24)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Landkreis Potsdam-Mittelmark

Pârât: Finanzamt Brandenburg

Întrebările preliminare

Articolul 15 alineatul 1 a doua teză din Umsatzsteuergesetz (Legea privind impozitul pe cifra de afaceri) din Germania prevede că livrarea, importul sau achiziția intracomunitară a unui bun pe care întreprinzătorul îl utilizează în proporție de sub 10 % pentru întreprinderea sa nu se consideră realizată în scopuri profesionale și exclude în această măsură deducerea TVA-ului în amonte.

Reglementarea se întemeiază pe articolul 1 din Decizia Consiliului din 19 noiembrie 2004 (2004/817/CE⁽¹⁾), care autorizează Republica Federală Germania să deroge de la articolul 17 alineatul (2) din A șasea directivă privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri și să excludă de la deducerea TVA-ului cheltuielile aferente bunurilor și serviciilor care sunt utilizate în proporție de peste 90 % în folosul propriu de către persoana impozabilă sau de către personalul acesteia sau mai general în alte scopuri decât pentru desfășurarea activității sale.

Potrivit modului său de redactare, această autorizare se aplică numai cazurilor reglementate la articolul 6 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (articolul 26 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată) sau tuturor cazurilor în care un bun sau un serviciu este utilizat numai parțial în cadrul unei activități profesionale?

⁽¹⁾ JO L 357, p. 33.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Austria) la
29 iulie 2015 – Wolfgang Schmidt/Christiane Schmidt**

(Cauza C-417/15)

(2015/C 363/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Părțile din procedura principală

Reclamant: Wolfgang Schmidt

Pârâtă: Christiane Schmidt

Întrebarea preliminară

Un litigiu privind anularea unui contract de donație din cauza incapacității juridice a donatorului și intabularea radierii dreptului de proprietate pentru donatar intră sub incidența articolului 24 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012⁽¹⁾, care prevede o competență exclusivă în materie de drepturi reale imobiliare?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 31 iulie 2015 – Xabier Ormaetxea Garai și Bernardo Lorenzo Almendros/Administración del Estado

(Cauza C-424/15)

(2015/C 363/26)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Xabier Ormaetxea Garai și Bernardo Lorenzo Almendros

Pârâtă: Administración del Estado

Întrebările preliminare

- 1) Interpretarea Directivei 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 ⁽¹⁾ privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice permite să se considere compatibilă cu aceasta, din perspectiva protejării efective a intereselor generale ale organismului național de reglementare în acest domeniu, înființarea de către legiuitorul național a unui organism de reglementare și supraveghere potrivit unui model instituțional nespecializat, prin fuzionarea într-un organism unic, printre altele, a organismelor de control din domeniul energiei, al telecomunicațiilor și al concurenței, existente până la acel moment?
- 2) Cerințele privind „independența” autorităților naționale de reglementare în domeniul rețelelor și al serviciilor de comunicații electronice, la care face referire articolul 3 alineatele (2) și (3a) din Directiva 2002/21/CE, modificată prin Directiva 2009/140/CE ⁽²⁾, trebuie să fie similare celor impuse autorităților naționale de supraveghere în domeniul protecției datelor personale, conform articolului 28 din Directiva 95/46/CE ⁽³⁾?
- 3) Jurisprudența din cuprinsul Hotărârii Curții din 8 aprilie 2014 ⁽⁴⁾ ar fi aplicabilă situației în care persoanele responsabile din cadrul unei autorități naționale de reglementare în domeniul telecomunicațiilor sunt demise înainte de a le expira mandatul, ca urmare a adoptării unui nou cadru legal prin care se înființează un organism de supraveghere în care sunt grupate mai multe autorități naționale de supraveghere a sectoarelor reglementate? Respectiva demitere anticipată, ca urmare a simplei intrări în vigoare a unei noi legi naționale, iar nu ca urmare a unei schimbări neprevăzute a situației personale a titularilor funcțiilor poate fi considerată compatibilă cu dispozițiile articolului 3 alineatul (3a) din Directiva 2002/21/CE?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195.

⁽²⁾ JO L 337, p. 37.

⁽³⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 de octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).

⁽⁴⁾ C-288/12, EU:C:2014:237.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Spania) la 7 august 2015 – Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain, S.L.

(Cauza C-434/15)

(2015/C 363/27)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asociación Profesional Elite Taxi

Pârâtă: Uber Systems Spain, S.L.

Întrebările preliminare

- 1) În condițiile în care articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2006/123/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne exclude din domeniul său de aplicare activitățile de transport, activitatea desfășurată de pârâtă, cu caracter lucrativ, constând în a intermedia între proprietarul autovehiculului și persoana care trebuie să se deplaseze în oraș, prin administrarea mediilor informatice – interfața și aplicația de software („telefoane inteligente și platformă tehnologică”, potrivit exprimării pârâtei) – care permit acestor persoane să intre în legătură, trebuie considerată o simplă activitate de transport sau un serviciu electronic de intermediere ori un serviciu specific societății informaționale, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 98/34/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale?
- 2) În vederea identificării naturii juridice a acestei activități, ea poate fi considerată, în parte, drept un serviciu al societății informaționale și, în acest caz, serviciul electronic de intermediere poate intra sub incidența principiului liberei prestări a serviciilor, astfel cum este prevăzut în dreptul Uniunii – mai precis la articolul 56 TFUE și Directivele 2006/123/CE și 2000/31/CE ⁽³⁾?
- 3) În cazul în care Curtea ar considera că serviciul efectuat de UBER SYSTEMS SPAIN, S.L. nu este un serviciu de transport și, prin urmare, face parte dintre serviciile prevăzute de Directiva 2006/123, conținutul articolului 15 din Legea privind concurența neloială – privind încălcarea normelor care reglementează activitatea concurențială – este contrar Directivei 2006/123, mai precis articolului 9 din aceasta, cu privire la libertatea de stabilire și regimurile de autorizare, având în vedere că face trimitere la legi sau la norme juridice naționale fără a ține seama de faptul că regimul de obținere a licențelor, a autorizațiilor sau a permiselor nu poate fi nicidecum restrictiv sau disproporționat, cu alte cuvinte, nu poate împiedica în mod nerezonabil aplicarea principiului libertății de stabilire?
- 4) În cazul în care Directiva 2000/31/CE este aplicabilă în ceea ce privește serviciul prestat de UBER SYSTEMS SPAIN, S.L., limitările prevăzute de un stat membru [în privința] liberei prestări a serviciului electronic de intermediere furnizat din alt stat membru, prin impunerea, în ceea ce privește serviciul, a obligației de a deține autorizație sau licență, sau prin ordin judiciar de încetare a prestării serviciului electronic de intermediere, întemeiat pe aplicarea legislației naționale în materia concurenței neloiale, constituie măsuri valide care reprezintă derogări de la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2000/31/CE potrivit dispozițiilor articolului 3 alineatul (4) din aceeași directivă?

⁽¹⁾ JO L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 47, p. 160.

⁽²⁾ JO L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207.

⁽³⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 10 august 2015 –
GROFA GmbH/Hauptzollamt Hannover**

(Cauza C-435/15)

(2015/C 363/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: GROFA GmbH

Pârât: Hauptzollamt Hannover

Întrebările preliminare

1) a) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1249/2011 al Comisiei din 29 noiembrie 2011 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată ⁽¹⁾ se poate aplica în mod corespunzător produselor care fac obiectul procedurii principale (GoPro HERO3 „Black Edition”, „Black Edition Surf” și „Black Edition Motorsport”)?

b) În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare:

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1249/2011 este valid?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare preliminară punctul a) sau punctul b):

a) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 876/2014 al Comisiei din 8 august 2014 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată ⁽²⁾ se poate aplica în mod corespunzător produselor care fac obiectul procedurii principale?

b) În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare:

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 876/2014 este valid?

3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare preliminară, punctul a) sau punctul b):

Notele explicative ale Comisiei referitoare la subpoziția 8525 8030 și la subpozițiile 8525 8091 și 8525 8099 din NC ⁽³⁾ trebuie interpretate în sensul că o înregistrare de „cel puțin 30 de minute, într-o singură secvență video” există și atunci când secvența video este înregistrată în fișiere separate, fiecare cu o durată mai mică de 30 de minute, dar persoana care privește înregistrarea nu poate percepe trecerea de la un fișier la altul?

4) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare preliminară, punctul a) sau punctul b) și a unui răspuns afirmativ la a doua întrebare preliminară punctele a) și b), precum și la a treia întrebare preliminară:

Împrejurarea că o cameră cu înregistrare, care poate înregistra semnale de la surse externe video, nu poate reproduce semnalele prin intermediul unui receptor de televiziune extern sau a unui monitor extern se opune clasificării acesteia la subpoziția 8525 8099 din NC?

⁽¹⁾ JO L 319, p. 39.

⁽²⁾ JO L 240, p. 12.

⁽³⁾ JO 2015 C 75, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 19 august 2015 –
Belgische Staat/Comm. V.A. Wereldhave Belgium și alții**

(Cauza C-448/15)

(2015/C 363/29)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din procedura principală

Apelant: Belgische Staat

Intimate: Comm. V.A. Wereldhave Belgium, NV Wereldhave International, NV Wereldhave

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 90/435/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre trebuie interpretată în sensul că se opune unei dispoziții de drept național care nu renunță la impozitul belgian pe venituri din bunuri mobile în cazul repartizării unor dividende de o filială belgiană către societatea-mamă stabilită în Țările de Jos, care îndeplinește cerința privind cota minimă de participare și deținerea acestei participații, întrucât societatea-mamă olandeză este un organism de plasament colectiv cu caracter fiscal care trebuie să repartizeze întregul profit către acționarii săi și, cu această condiție, poate beneficia de cota zero de impozitare a profitului?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: articolul 49 (ex-articolul 43) și articolul 63 (ex-articolul 56) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (în varianta în vigoare de la modificarea și renumerotarea acestuia prin Tratatul de la Lisabona) trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții de drept național care nu renunță la impozitul belgian pe venituri din bunuri mobile, în cazul repartizării unor dividende de o filială belgiană către societatea-mamă stabilită în Țările de Jos, care îndeplinește cerința privind cota minimă de participare și deținerea acestei participații, întrucât societatea-mamă olandeză este un organism de plasament colectiv cu caracter fiscal care trebuie să repartizeze întregul profit către acționarii săi și, cu această condiție, poate beneficia de cota zero de impozitare a profitului?

⁽¹⁾ JO L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 24 august 2015 –
Procedură penală împotriva A, B**

(Cauza C-453/15)

(2015/C 363/30)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

A, B

Întrebarea preliminară

Articolul 56 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că cota definită la articolul 3 litera (a) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului ⁽²⁾, care autorizează emisia unei tone de dioxid de carbon echivalent într-o perioadă specificată reprezintă un „drept similar” în sensul acestei prevederi?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială 09/vol. 3, p. 7.

⁽²⁾ JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 2 septembrie 2015 – Openbaar Ministerie/A.

(Cauza C-463/15)

(2015/C 363/31)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamant: Openbaar Ministerie

Pârât: A.

Întrebarea preliminară

Articolul 2 alineatul (4) și articolul 4 punctul 1 din Decizia-cadru 2002/584/JAI ⁽¹⁾ permit statului membru de executare să transpună aceste dispoziții în dreptul național astfel încât acesta să poată impune cerința nu numai ca fapta să constituie o infracțiune în propriul drept, ci și ca aceasta să fie pasibilă de o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin douăsprezece luni?

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 7 septembrie 2015 – Sjelle Autogenbrug I/S mod Skatteministeriet

(Cauza C-471/15)

(2015/C 363/32)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Vestre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sjelle Autogenbrug I/S

Pârât: Skatteministeriet

Întrebarea preliminară

În împrejurările prezentei cauze, piesele care provin de la vehicule scoase din uz pe care o întreprindere de refolosire a vehiculelor înregistrată în scopuri de TVA le demontează dintr-un vehicul în vederea revânzării lor ca piese de rezervă sau de schimb pot fi considerate ca fiind bunuri second-hand în sensul articolului 311 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (Directiva TVA)?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 9/vol. 3, p. 7.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2015 – Ungaria/Comisia

(Cauza T-346/12) ⁽¹⁾

[„Agricultură — Organizarea comună a piețelor — Sectorul fructelor și legumelor — Ajutor financiar național acordat organizațiilor de producători — Decizie de punere în aplicare a Comisiei privind rambursarea de către Uniune a ajutorului financiar național acordat de Ungaria organizațiilor sale de producători — Articolul 103e din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Articolul 97 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007”]

(2015/C 363/33)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Ungaria (reprezentanți: inițial M. Fehér și K. Szijjártó, ulterior M. Fehér, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Béres, N. Donnelly și B. Schima, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei C(2012) 3324 final a Comisiei din 25 mai 2012 privind ajutorul financiar național acordat organizațiilor de producători.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Ungaria suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 311, 13.10.2012.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2015 – Novartis Europharm/Comisia

(Cauza T-472/12) ⁽¹⁾

[„Medicamente de uz uman — Autorizație de introducere pe piață pentru medicamentul generic Zoledronic acid Teva Pharma — Acid zoledronic — Perioadă de protecție normativă a datelor pentru medicamentele de referință Zometa și Aclasta, care conțin substanța activă acid zoledronic — Directiva 2001/83/CE — Regulamentul (CEE) nr. 2309/93 și Regulamentul (CE) nr. 726/2004 — Autorizație generală de introducere pe piață — Perioadă de protecție normativă a datelor”]

(2015/C 363/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Novartis Europharm Ltd (Horsham, Regatul Unit) (reprezentant: C. Schoonderbeek, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial A. Sipos, ulterior M. Wilderspin, P. Mihaylova și M. Šimerdová, agenți)

Intervenientă în susținerea părții: Teva Pharma BV (Utrecht, Țările de Jos) (reprezențanți: K. Bacon, barrister, C. Firth, solicitor)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei de punere în aplicare C(2012) 5894 final a Comisiei din 16 august 2012 de acordare a autorizației de introducere pe piață, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, pentru Zoledronic acid Teva Pharma – acid zoledronic, medicament de uz uman.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Novartis Europharm Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Teva Pharma BV.

⁽¹⁾ JO C 389, 15.12.2012.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2015 – Nestlé Unternehmungen Deutschland/OAPI – Lotte (Reprezentarea unui koala)

(Cauza T-483/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de marcă comunitară figurativă reprezentând urși koala — Mărci naționale tridimensionale anterioară KOALA-BÄREN și figurativă anterioară KOALA — Utilizare serioasă a mărcii — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 363/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (Frankfurt am Main, Germania) (reprezențanți: A. Jaeger-Lenz și P. Blumenthal, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: D. Walicka și D. Botis, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Lotte Co. Ltd (Tokyo, Japonia) (reprezențanți: M. Knitter și H. Bickel, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei de recurs a OAPI din 3 septembrie 2012 (cauza R 2103/2010-4), privind o procedură de opoziție între relative Nestlé Schöller GmbH & Co. KG și Lotte Co. Ltd

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 3 septembrie 2012 (cauza R 2103/2010-4), privind o procedură de opoziție între Nestlé Schöller GmbH & Co. KG și Lotte Co. Ltd.
- 2) OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH.
- 3) Lotte Co. Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 26, 26.1.2013.

Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Iran Liquefied Natural Gas/Consiliul

(Cauza T-5/13) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețare a fondurilor — Acțiune în anulare — Entitate infrastatală — Calitate procesuală activă — Interesul de a exercita acțiunea — Admisibilitate — Eroare de apreciere — Modularea efectelor în timp ale unei anulări”)

(2015/C 363/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Iran Liquefied Natural Gas Co. (Teheran, Iran) (reprezențanți: J. Grayston, solicitor, G. Pandey, P. Gjørtler, D. Rovetta, M. Gambardella și N. Pilkington, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: M. Bishop și A. de Elera-San Miguel Hurtado, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 282, p. 58), precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 282, p. 16), în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului în ceea ce privește includerea Iran Liquefied Natural Gas Co. în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC.

- 2) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului în ceea ce privește includerea Iran Liquefied Natural Gas Co. în anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010.
- 3) Menține efectele Deciziei 2012/635 și ale Regulamentului de punere în aplicare nr. 945/2012 în ceea ce privește Iran Liquefied Natural Gas până la data expirării termenului de recurs prevăzut la articolul 56 alineatul (1) din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene sau, în cazul în care un recurs este introdus în acest termen, până la respingerea recursului.
- 4) Consiliul Uniunii Europene suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Iran Liquefied Natural Gas în cadrul prezentei proceduri și al procedurii referitoare la măsurile provizorii.

⁽¹⁾ JO C 55, 23.2.2013.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2015 – Novartis Europharm/Comisia

(Cauza T-67/13) ⁽¹⁾

[„Medicamente de uz uman — Autorizație de introducere pe piață pentru medicamentul generic Zoledronic acid Hospira — acid zoledronic — Perioadă de protecție normativă a datelor pentru medicamentele de referință Zometa și Aclasta, care conțin substanța activă acid zoledronic — Directiva 2001/83/CE — Regulamentul (CEE) nr. 2309/93 și Regulamentul (CE) nr. 726/2004 — Autorizație generală de introducere pe piață — Perioadă de protecție normativă a datelor”]

(2015/C 363/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Novartis Europharm Ltd (Horsham, Regatul Unit) (reprezentant: C. Schoonderbeek, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: K. Mifsud-Bonnici și M. Šimerdová, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Hospira UK Ltd (Royal Leamington Spa, Regatul Unit) (reprezențanți: inițial N. Stoaate și H. Austin, solicitors, J. Stratford, QC, ulterior M. Stoaate și E. Vickers, solicitors, și J. Stratford)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei de punere în aplicare C (2012) 8605 final a Comisiei din 19 noiembrie 2012 de acordare a autorizației de introducere pe piață în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului pentru „Zoledronic acid Hospira – acid zoledronic”, medicament de uz uman

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

- 2) Novartis Europharm Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Hospira UK Ltd.

⁽¹⁾ JO C 101, 6.4.2013.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2015 – Iralco/Consiliul

(Cauza T-158/13) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Eroare de apreciere”)

(2015/C 363/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Iranian Aluminum Co. (Iralco) (Teheran, Iran) (reprezentanți: S. Millar și S. Ashley, solicitors, M. Lester și M. Happold, barristers)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și I. Rodios, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a Deciziei 2012/829/PESC a Consiliului din 21 decembrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 356, p. 71), în măsura în care denumirea reclamantei a fost înscrisă pe lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39), și pe de altă parte a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 356, p. 55), în măsura în care denumirea reclamantei a fost înscrisă pe lista care figurează în anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2012/829/PESC a Consiliului din 21 decembrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care Iranian Aluminum Co. (Iralco) a fost înscrisă în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC.

- 2) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care Iralco a fost înscrisă în anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010.
- 3) Menține efectele Deciziei 2012/829/PESC în ceea ce privește Iralco până la producerea efectelor deciziei de anulare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 1264/2012.
- 4) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Iralco.

⁽¹⁾ JO C 147, 25.5.2013.

**Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/
OAPI – Hautrive (COLOMBIANO HOUSE)**

(Cauza T-387/13) ⁽¹⁾

[„**Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative COLOMBIANO HOUSE — Indicația geografică protejată anterior Café de Colombia — Articolele 13 și 14 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009**”]

(2015/C 363/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Federación Nacional de Cafeteros de Colombia (Bogota, Columbia) (reprezentanți: A. Pomares Caballero și M. Pomares Caballero, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: G. Bertoli și Ó. Mondéjar Ortuño, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Nadine Hélène Jeanne Hautrive (Chatou, Franța) (reprezentant: J. Beaumont, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 17 mai 2013 (cauza R 757/2012-5) privind o procedură de opoziție între Federación Nacional de Cafeteros de Colombia și doamna Nadine Hélène Jeanne Hautrive

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 17 mai 2013 (cauza R 757/2012-5).

- 2) OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Federación Nacional de Cafeteros de Colombia.
- 3) Doamna Nadine Hélène Jeanne Hautrive suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 274, 21.9.2013.

Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Miettinen/Consiliul

(Cauza T-395/13) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Aviz al serviciului juridic al Consiliului privind propunerile de directivă și de regulament ale Parlamentului European și Consiliului privind sancțiunile penale aplicabile utilizărilor abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulărilor pieței — Refuz parțial de acces — Excepție privind protecția avizelor juridice — Excepție referitoare la protecția procesului decizional”]

(2015/C 363/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Samuli Miettinen (Espoo, Finlanda) (reprezențanți: O. Brouwer și E. Raedts, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: inițial K. Pellinghelli, P. Plaza García și K. Toomus, ulterior P. Plaza García, A. Jensen și M. Bauer, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantului: Regatul Suediei (reprezențanți: inițial, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg și C. Hagerman, ulterior, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, K. Sparrman, E. Karlsson, L. Swedenborg și F. Sjövall, agenți) și Republica Estonia (reprezentant: N. Grünberg, agent)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Consiliului din 13 mai 2013 prin care s-a refuzat reclamantului acordarea accesului integral la documentul nr. 12979/12 din 27 iulie 2012 care conține avizul serviciului juridic al Consiliului referitor la propunerile de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind sancțiunile penale aplicabile utilizărilor abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulărilor pieței, de regulament privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței și de alte instrumente privind armonizarea sancțiunilor administrative în cadrul serviciilor financiare

Dispozitivul

- 1) *Anulează decizia Consiliului Uniunii Europene din 13 mai 2013 prin care s-a refuzat acordarea accesului integral la documentul nr. 12979/12 din 27 iulie 2012 care conține avizul serviciului juridic al Consiliului referitor la propunerile de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind sancțiunile penale aplicabile utilizărilor abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulărilor pieței, de regulament privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței și de alte instrumente privind armonizarea sancțiunilor administrative în cadrul serviciilor financiare, precum și scrisoarea Consiliului din 23 iulie 2013.*
- 2) *Obligă Consiliul să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de domnul Samuli Miettinen.*
- 3) *Regatul Suediei și Republica Estonia suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 274, 21.9.2013.

Hotărârea Tribunalului din 14 septembrie 2015 – Brouillard/Curtea de Justiție

(Cauza T-420/13) ⁽¹⁾

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedura de cerere de ofertă — Încheierea de contracte-cadru — Traducere de texte juridice în franceză — Invitație de a prezenta o ofertă — Excluderea unui subcontractant propus — Capacitate profesională — Cerința unei pregătiri juridice complete — Recunoașterea diplomelor — Proporționalitate — Transparență”)

(2015/C 363/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Alain Laurent Brouillard (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial J.-M. Gouazé, ulterior J. Pertek și D. Dagyan, avocați)

Pârâtă: Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentant: A. Placco, agent)

Obiectul

Cerere de anulare a scrisorilor din 5 iunie 2013 pe care Curtea de Justiție a Uniunii Europene le-a adresat IDEST Communication SA, prin care a invitat această societate, pe o parte, să depună oferte în cadrul procedurii negociate de atribuire a contractului privind încheierea de contracte-cadru pentru traducerea unor texte juridice din anumite limbi oficiale ale Uniunii Europene în limba franceză (JO 2013/S 47-075037), și, pe de altă parte, să confirme că reclamantul nu va fi angajat în prestarea de servicii la care se referă contractul

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Alain Laurent Brouillard la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 325, 9.11.2013.

Hotărârea Tribunalului din 17 septembrie 2015 – Ricoh Belgium/Consiliul

(Cauza T-691/13) ⁽¹⁾

(„Contracte de achiziții publice de servicii și de bunuri — Procedură de cerere de ofertă — Imprimante multifuncționale alb/negru și servicii de întreținere — Respingerea ofertei unui ofertant — Obligația de motivare — Transparență”)

(2015/C 363/42)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Ricoh Belgium NV (Vilvorde, Belgia) (reprezentanți: N. Braeckvelt și A. De Visscher, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Vitsentzatos și K. Michoel, agenți, asistați de B. Van Vooren și de J. Weytjens, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Consiliului din 29 octombrie 2013 de respingere a ofertei depuse de reclamantă în cadrul procedurii de cerere de ofertă UCA 034/13 privind cumpărarea sau închirierea de imprimante multifuncționale (MFP) alb/negru și de servicii accesorii de întreținere, în clădirile ocupate de Secretariatul General al Consiliului (JO 2013/S 83-138901) și de a atribui contractul altui ofertant

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Consiliului din 29 octombrie 2013 de respingere a ofertei depuse de Ricoh Belgium NV în cadrul procedurii de cerere de ofertă UCA 034/13 privind cumpărarea sau închirierea de imprimante multifuncționale (MFP) alb/negru și de servicii accesorii de întreținere, în clădirile ocupate de Secretariatul General al Consiliului, și de a atribui contractul altui ofertant, în ceea ce privește lotul 4.
- 2) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 52, 22.2.2014.

Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Bundesverband Deutsche Tafel/OAPI – Tiertafel Deutschland (Tafel)

(Cauza T-710/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală Tafel — Motive absolute de refuz — Caracter distinctiv — Lipsa caracterului descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 363/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Bundesverband Deutsche Tafel eV (Berlin, Germania) (reprezențanți: T. Koerl, E. Celenk și S. Vollmer, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: inițial A. Pohlmann, ulterior M. Fischer, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Tiertafel Deutschland eV (Rathenow, Germania) (reprezentant: M. Nitschke, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 17 octombrie 2013 (cauza R 1074/2012-4) privind o procedură de declarare a nulității între Tiertafel Deutschland eV și Bundesverband Deutsche Tafel eV.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 17 octombrie 2013 (cauza R 1074/2012-4).
- 2) OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Bundesverband Deutsche Tafel eV.
- 3) Tiertafel Deutschland eV suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 61, 1.3.2014.

Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – HTTS și Bateni/Consiliul**(Cauza T-45/14) ⁽¹⁾**

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului — Înghetarea fondurilor — Criteriu privind furnizarea de servicii esențiale către IRISL sau către entități deținute sau controlate de aceasta sau care acționează în numele său — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere — Drept de proprietate — Libertatea de a desfășura o activitate comercială — Dreptul la respectarea vieții de familie — Proportionalitate”)

(2015/C 363/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Germania) și Naser Bateni (Hamburg) (reprezentanți: inițial M. Schlingmann și F. Lautenschlager, ulterior Schlingmann, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și J.-P. Hix, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2013/661/PESC a Consiliului din 15 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 306, p. 18) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1154/2013 al Consiliului din 15 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 306, p. 3), în măsura în care îi privește pe reclamantși

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2013/661/PESC a Consiliului din 15 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care denumirea HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH și numele domnului Naser Bateni sunt înscrise pe lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC.
- 2) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1154/2013 al Consiliului din 15 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care denumirea HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH și numele domnului Bateni sunt înscrise pe lista care figurează în anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010.
- 3) Consiliul Uniunii Europene suportă, pe lângă propriile cheltuieli, pe cele efectuate de HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping și de domnul Bateni.

⁽¹⁾ JO C 71, 8.3.2014.

Hotărârea Tribunalului din 16 septembrie 2015 – EMA/Drakeford**(Cauza T-231/14 P) ⁽¹⁾****(„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe durată determinată — Decizie de neprelungire — Articolul 8 primul paragraf din RAA — Recalificarea unui contract pe perioadă determinată ca fiind contract pe perioadă nedeterminată — Fond”)**

(2015/C 363/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) (reprezentanți: T. Jabłoński și N. Rampal Olmedo, agenți, asistați de D. Waelbroeck și A. Duron, avocați)

Cealaltă parte din procedură: David Drakeford (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Interveniente în susținerea reclamantei: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și G. Gattinara, agenți), Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: M. Heikkilä și E. Maurage, agenți), Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (Frontex) (reprezentanți: H. Caniard și V. Peres de Almeida, agenți), Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) (reprezentanți: D. Detken, S. Gabbi și C. Pintado, agenți) și de Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) (reprezentanți: J. Mannheim și A. Daume, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 5 februarie 2014, Drakeford/EMA (F-29/13, RepFP, EU:F:2014:10), prin care se solicită anularea acestei hotărâri.

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 5 februarie 2014, Drakeford/EMA (F-29/13, EU:F:2014:10), în măsura în care, în această hotărâre, Tribunalul Funcției Publice și-a exercitat competența de fond în materia financiară în privința perioadei ulterioare pronunțării sale.
- 2) Respinge în rest recursul.
- 3) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Funcției Publice.
- 4) În privința domnului Drakeford și a Agenției Europene pentru Medicamente (EMA), cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.
- 5) Comisia Europeană, Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (Frontex), Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) și Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) suportă propriile cheltuieli de judecată aferente prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 202, 30.6.2014.

**Hotărârea Tribunalului din 17 septembrie 2015 – Bankia/OAPI – Banco ActivoBank (Portugalia)
(Bankia)**

(Cauza T-323/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Bankia — Marcă națională verbală anterioară BANKY — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 363/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bankia, SA (Valencia, Spania) (reprezentant: F. De Barba, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Banco ActivoBank (Portugalia), SA (Lisabona, Portugalia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 14 februarie 2014 (cauzele reunite R 649/2013-2 și R 744/2013-2), referitoare la o procedură de opoziție între Banco ActivoBank (Portugalia), SA și Bankia, SA

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 14 februarie 2014 (cauzele reunite R 649/2013-2 și R 744/2013-2) în măsura în care a admis calea de atac a Banco ActivoBank (Portugalia), SA, privind „serviciile imobiliare” vizate prin cererea de înregistrare a mărcii comunitare și care fac parte din clasa 36.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Bankia, SA și OAPI suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 261, 11.8.2014.

Hotărârea Tribunalului din 17 septembrie 2015 – Volkswagen/OAPI (COMPETITION)

(Cauza T-550/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale COMPETITION — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 363/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Volkswagen AG (Wolfsburg, Germania) (reprezentant: U. Sander, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: M. Fischer, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 15 mai 2014 (cauza R 2082/2013-1) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal COMPETITION ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Volkswagen AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 329, 22.9.2014.

Acțiune introdusă la 10 august 2015 – Petrov și alții/Parlamentul European

(Cauza T-452/15)

(2015/C 363/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamanți: Andrei Petrov (Sankt Petersburg, Rusia), Fedor Biryukov (Moscova, Rusia), Alexander Sonitchenko (Sankt Petersburg, Rusia) (reprezentant: P. Richter, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea interdicției de acces în incinta Parlamentului European pronunțată împotriva reclamanților de către Președintele Parlamentului European la 16 iunie 2015;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 21 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene

Reclamanții afirmă că au fost discriminați pe unicul motiv al cetățeniei, cu încălcarea articolului 21 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, având în vedere că nu existau motive obiective pentru a li se interzice accesul. În plus, potrivit reclamanților, prezența lor în incinta Parlamentului nu prezenta un risc nici pentru desfășurarea normală a activității și nici pentru securitatea Parlamentului.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere

Reclamanții susțin că conduita Președintelui Parlamentului European este, în mod vădit, pur arbitrară și diametral opusă nediscriminării prevăzute de dreptul primar.

Acțiune introdusă la 20 august 2015 – European Dynamics Luxembourg și alții/ECHA

(Cauza T-477/15)

(2015/C 363/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg), European Dynamics Belgium SA (Bruxelles, Belgia), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentant: M. Sfyri, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile

Reclamantele solicită Curții:

- anularea deciziei pârâtei de atribuire privind Faza 2 a procedurii de achiziție restrânsă ECHA/2014/86 comunicată reclamantelor prin scrisoarea din 25 iunie 2014 prin care acestea au fost informate că oferta lor nu a fost acceptată și că a fost atribuit contractul unui alt consorțiu;
- obligarea pârâtei la plata de despăgubiri în cuantum de 520 000 de euro către reclamante pentru pierderea oportunității de a li se atribui contractul și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor judiciare și a celorlalte costuri suportate în legătură cu prezenta cerere, chiar și în cazul respingerii acesteia.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive în drept.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către ECHA a obligației de motivare în cadrul analizării ofertei lor, prin neindicarea avantajelor ofertei câștigătoare.
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către ECHA a mai multor erori vădite de apreciere în cadrul analizării ofertei lor și, cu titlu subsidiar, pe faptul că au fost introduse criterii noi și necunoscute în faza analizării ofertelor.
-

Acțiune introdusă la 26 august 2015 – Deutsche Lufthansa/Comisia**(Cauza T-492/15)**

(2015/C 363/50)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Deutsche Lufthansa AG (Köln, Germania) (reprezentant: A. Martin-Ehlers, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 1 octombrie 2014 în cauza SA.21121 (C 29/2008) (ex NN 54/2007) – Flughafen Hahn și Ryanair;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență următoarele:

- procedura este viciată de absența discuțiilor ulterioare cu reclamanta în anul 2014;
- cauza este prezentată în mod incomplet, chiar dacă faptele erau cunoscute de pârâtă la momentul când aceasta a adoptat decizia atacată;
- faptele sunt descrise în mod inexact întrucât, neluând în considerare anumite circumstanțe, Comisia dă o imagine falsă a cauzei;
- decizia atacată conține contradicții vădite;
- aprecierea juridică a măsurilor în favoarea aeroportului în cauză este eronată, în măsura în care anumite măsuri nu au fost calificate drept ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, iar alte măsuri au fost calificate drept ajutoare de stat compatibile cu piața comună;
- aprecierea juridică a măsurilor în favoarea companiei aeriene în cauză este eronată, întrucât acestea constituie ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

Acțiune introdusă la 28 august 2015 – Fontem Holdings 4/OAPI (BLU ECIGS)**(Cauza T-511/15)**

(2015/C 363/51)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Fontem Holdings 4 BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: A. Poulter, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „BLU ECIGS” – cererea de înregistrare nr. 12 579 603.

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 29 iunie 2015 în cauza R 2697/2014-4.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- anularea deciziei examinatorului din 22 august 2014 privind cererea de înregistrare nr. 12 579 603;
- admiterea cererea de înregistrare nr. 12 579 603.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 4 septembrie 2015 – myToys.de/OAPI – Laboratorios Indas (myBaby)**(Cauza T-519/15)**

(2015/C 363/52)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: myToys.de GmbH (Berlin, Germania) (reprezentați: C. Hauss-Löhde și M. Mette, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcon, Spania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementul verbal „myBaby” – marca comunitară nr. 10 846 426

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 17 iunie 2015 în cauza R 1002/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 17 iunie 2015 în cauza R 1002/2014-2;
- respingerea opoziției în întregime;
- revocarea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 21 mai 2015 în cauza R 1137/2014-2;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 42 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 216/96 din 5 februarie 1996 de stabilire a regulamentului de procedură al camerelor de recurs ale Oficiului pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci și desene și modele industriale).

A acțiune introdusă la 21 septembrie 2015 – Terna/Comisia

(Cauza T-544/15)

(2015/C 363/53)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Terna – Rete elettrica nazionale SpA (Roma, Italia) (reprezentanți: A. Police, L. Di Via, F. Covone, D.Carria, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- în principal, anularea Deciziei Comisiei Europene – Direcția Generală Mobilitate și Transporturi (Direcția Generală Energie – SRD.3 – Gestiune financiară) nr. Move.srd.3.dir(2015)2669621 din 6 iulie 2015, în măsura în care exclude rambursarea costurilor efectuate de Terna în cadrul proiectelor nr. 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 și nr. 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403 și prevede obligația de restituire a sumelor acordate în cadrul proiectelor citate anterior, în cuantumurile care figurează în tabelul anexat la decizia contestată;
- în subsidiar, anularea Deciziei Comisiei Europene – Direcția Generală Mobilitate și Transporturi (Direcția Generală Energie – SRD.3 – Gestiune financiară) nr. Move.srd.3.dir(2015)2669621 din 6 iulie 2015, în măsura în care nu a fost redusă rambursarea costurilor efectuate de Terna în cadrul proiectelor nr. 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 și nr. 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403 până la concurența beneficiilor realizate de CESI S.p.A.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune are ca obiect Decizia Comisiei Europene – Direcția Generală Mobilitate și Transporturi (Direcția Generală Energie – SRD.3 – Gestiune financiară) nr. Move.srd.3.dir(2015)2669621 din 6 iulie 2015, primită de Terna S.p.A. la 21 iulie 2015 (nr. 0011151), în măsura în care se exclude aplicarea articolului 40 alineatul (3) din Directiva 2004/17/CE în ceea ce privește sumele acordate în temeiul proiectelor nr. 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 și nr. 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403 și prevede obligația de restituire a sumelor acordate în temeiul proiectelor menționate, în cuantumul prevăzut în tabelul anexat la decizia atacată, precum și a oricărui act prealabil sau conexe, în special, în măsura în care este nevoie, Nota Comisiei Europene – Direcția Generală Energie (Direcția B – Siguranța aprovizionării, piețe energetice și rețele, B.1 – Politica energetică, siguranța aprovizionării și rețele) nr. ENER.B1(2014) 509729 din 18 iunie 2014, precum și a raportului de audit nr. B22-09 din 1 februarie 2013, în măsura în care exclude rambursarea costurilor efectuate de Terna S.p.A. în raport cu prestațiile furnizate de CESI S.p.A. în cadrul proiectelor.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe admisibilitatea acțiunii.

- În această privință, se arată că decizia atacată a fost adoptată în ceea ce o privește pe reclamanta din prezenta cauză, din moment ce efectele sale o privesc în mod direct și individual, și că decizia menționată, deși nu conține măsuri de executare, trebuie considerată definitivă, iar nu supusă unei ulterioare revizuirii de către părâtă.

2. Al doilea motiv, privind fondul susținerilor, aplicarea eronată a articolului 14 și a articolului 37 din Directiva 2004/17/CE în materia subcontractării prestațiilor, un viciu de examinare și lipsa de motivare a deciziei atacate, aplicarea eronată a articolului III.7 alineatele (1), (4) și (6) din anexa III la Decizia D/207630 din 2008 și aplicarea eronată a articolului III.7 alineatele (1), (4) și (6) din anexa III la Decizia D/7181 din 2010, ca urmare a reducerii nejustificate a rambursării corespunzătoare proiectelor pentru nerespectarea de către Terna a cerințelor de formă ale procedurii.

- În această privință, se arată în special că includerea unei clauze privind o posibilă subcontractare în acordurile dintre Terna și CESI la finalul unei proceduri negociate neprecedate de un anunț de cerere de ofertă nu poate fi considerată ca fiind contrară Directivei 2004/17/CE, nici nu poate fi invocată în mod valabil ca indiciu care să demonstreze inexistența unor motive de natură tehnică care să permită încredințarea către un anumit operator.

- Decizia ar fi afectată și de un alt tip de vicii, care țin de încadrarea eronată a raportului existent între acordurile-cadru și contracte individuale atribuite CESI de către Terna.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe aplicarea eronată a articolului 40 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2004/17/CE, întrucât Comisia Europeană nu a ținut seama de condițiile de natură tehnică ce permit atribuirea contractelor către un anumit operator fără publicarea prealabilă a unui anunț de cerere de ofertă, de un viciu de examinare și de nemotivarea respingerii cererii de rambursare.
 4. Al patrulea motiv se întemeiază pe aplicarea eronată a Directivei 2004/17/CE și pe încălcarea principiului încrederii legitime în Terna întrucât a exclus admisibilitatea cererilor de rambursare aferente contractelor cuprinse în acordul-cadru în pofida publicării în J.O.U.E. a anunțului de atribuire și nerelevanța anumitor sume impuse în vederea participării la procedurile europene.
 5. Al cincilea motiv, invocat în subsidiar, se întemeiază pe încălcarea principiului raționalității și proporționalității ca urmare a deciziei Comisiei de a respinge în integralitate cererile de rambursare în loc să efectueze o reducere proporțională.
-

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 21 septembrie 2015 – Anagnostu și alții/Comisia

(Cauza F-72/11) ⁽¹⁾

[Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiile de promovare 2010 și 2011 — Coeficienți de multiplicare de referință — Articolul 6 alineatul (2) din statut — Măsuri de tranziție pentru perioada cuprinsă între 1 mai 2004 și 30 aprilie 2011 — Articolul 9 din anexa XIII la statut — Dispoziții generale de punere în aplicare a articolului 45 din statut — Stabilirea pragurilor de promovare — Neînscrisere pe lista funcționarilor promovați — Interes de a exercita acțiunea]

(2015/C 363/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Anastasios Anagnostu (Woluwe-Saint-Pierre, Belgia) și alți 24 de reclamanți (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: J. Currall, agent)

Obiectul

Cerere având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziilor de stabilire a pragurilor de promovare în gradele AD 13 și AD 14 pentru exercițiile de promovare 2010 și 2011 și, pe de altă parte, anularea listei funcționarilor promovați în gradele AD 13 și AD 14 pentru exercițiul de promovare 2010 și anularea deciziei implicite a Comisiei de a refuza promovarea unui număr mai important de alți funcționari în gradele AD 12 sau AD 13

Dispozitivul

- 1) Anulează deciziile Comisiei Europene din 26 noiembrie 2010 de a nu îi promova pe domnul Antoulas, pe doamna Bruni, pe doamna Nicolaidou-Kallergis și pe domnul Xanthopoulos.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia Europeană suportă de patru ori a douăzeci și cincea parte din propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte de patru ori a douăzeci și cincea parte din cheltuielile de judecată efectuate de reclamanți.
- 4) Reclamanții, alții decât domnul Antoulas, doamna Bruni, doamna Nicolaidou-Kallergis și domnul Xanthopoulos, suportă de douăzeci și una de ori a douăzeci și cincea parte din propriile cheltuieli de judecată și sunt obligați să suporte de douăzeci și una de ori a douăzeci și cincea parte din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 290, 1.10.2011, p. 20.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 22 septembrie 2015 – Barnett/CESE**(Cauza F-20/14) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Pensie — Pensie pentru limită de vârstă — Pensionare anticipată fără reducerea drepturilor de pensie — DGA ale articolului 9 alineatul (2) din Anexa VIII la statut — Excepție de nelegalitate a DGA — Interesul serviciului — Definiție — Inexistență — Durata activității profesionale a solicitantului — Luarea în considerare a întregii cariere profesionale, atât în cadrul, cât și în afara instituțiilor Uniunii — Marja de apreciere a instituției — Legalitate)**

(2015/C 363/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Inge Barnett (Roskilde, Danemarca) (reprezentanți: inițial N. Nikolajsen, avocat, ulterior S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârât: Comitetul Economic și Social European (reprezentanți: M. Pascua Mateo, L. Camarena Januzec și K. Gambino, agenți, M. Troncoso Ferrer și F.-M. Hislair, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei CESE de respingere a cererii reclamantei de a beneficia de pensionare anticipată fără reducerea drepturilor de pensie, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din anexa VIII la statut

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Comitetului Economic și Social European din 11 iulie 2013 de stabilire a listei beneficiarilor, pentru anul 2013, a măsurii prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din Anexa VIII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene, în ceea ce privește refuzul de a acorda doamnei Barnett beneficiul măsurii menționate.
- 2) Comitetul Economic și Social European suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de doamna Barnett.

⁽¹⁾ JO C 175, 10.6.2014, p. 55.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 22 septembrie 2015 – Gioria/Comisia**(Cauza F-82/14) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Concursuri generale — Concursul EPSO/AST/126/12 — Legătură de rudenie între un membru al juriului și un candidat — Conflict de interese — Articolul 27 din statut — Recrutarea funcționarilor cu cel mai înalt nivel de integritate — Decizie de excludere a candidatului din concurs)**

(2015/C 363/56)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Roberto Gioria (Veruno, Italia) (reprezentant: M. Cornacchia, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de excludere a reclamantului din concursul EPSO/AST/126/2012 din cauza faptului că nu a informat comitetul de selecție că are o legătură de rudenie cu unul dintre membrii juriului

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul Gioria suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată la plata a jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de domnul Gioria.

⁽¹⁾ JO C 388, 3.11.2014, p. 32.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 22 septembrie 2015 – Silvan/Comisia
(Cauza F-83/14) ⁽¹⁾**

(Funcție publică — Funcționari — Exercițiul de promovare 2013 — Decizie de a nu îl promova pe reclamant — Articolul 43 și articolul 45 alineatul (1) din statut — DGE a Comisiei — Excepție de nelegalitate — Compararea meritelor — Luare în considerare a rapoartelor de evaluare — Lipsa unor note exprimate în cifre sau a unor aprecieri analitice — Comentarii literale)

(2015/C 363/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Juha Tapio Silvan (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial D. de Abreu Caldas, M. de Abreu Caldas și J.-N. Louis, avocați, ulterior J.-N. Louis și N. de Montigny, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de a nu îl promova pe reclamant la gradul următor (AST 10) în cadrul exercițiului de promovare 2013 al Comisiei Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul Silvan suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015, p. 47.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 24 septembrie 2015 – Weissenfels/
Parlamentul****(Cauza F-92/14) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Funcționari — Acțiune în despăgubire — Răspunderea extracontractuală a Uniunii —
Conținutul unui e-mail trimis de administrație unui funcționar pensionat — Atingere adusă onoarei
reclamantului — Lipsă — Transmiterea de către agenții care reprezintă instituția a unor date cu caracter
personal ale reclamantului către avocatul său în cadrul unei proceduri în fața Tribunalului — Încălcare a
Regulamentului nr. 45/2001 — Afirmații false referitoare la fapte)**

(2015/C 363/58)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Roderich Weissenfels (Freiburg im Breisgau, Germania) (reprezentant: G. Maximini, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: J. Steele și S. Seyr, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare a respingerii de către Parlamentul European a cererii reclamantului de reparare a prejudiciului suferit ca urmare a încălcării dreptului său la respectarea vieții private și a dispozițiilor Regulamentului nr. 45/2001 cu prilejul examinării unei cauze anterioare și, pe de altă parte, cerere de daune-interese pentru prejudiciul moral pretins suferit

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul Weissenfels suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Parlamentul European.

⁽¹⁾ JO C 448, 15.12.2014, p. 40.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 21 septembrie 2015 – De Simone/ECDC**(Cauza F-71/15) ⁽¹⁾**

(2015/C 363/59)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 245, 27.7.2015, p. 50.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO